

Підсумки загальнооміської патріотично-виховної акції

«Дивимось разом фільм про війну», присвяченої 65-й річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

9 травня 2010 року Україна разом з багатьма країнами світу відзначила 65-у річницю Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Літопис тієї війни здійснювали не тільки воєнні кінооператори. Осмислення уроків війни продовжувалось в повоєнні десятиліття майстрами художнього кіно – кінорежисерами та кіносценаристами, свідками воєнних лихоліть. Так утворилася велика низка кінострічок про події Великої Вітчизняної війни, в яких відображений трагічний досвід сучасників визволення світу від фашизму. Саме ці фільми, визнані шедеври кіномистецтва, несуть художню правду про подвиги дідів та бабусь сьогоденних школярів.

У квітні - травні 2010 року відбулася загальнооміська патріотично-виховна акція «Дивимось разом фільм про війну», присвячена 65-й річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Метою проведення Акції була активізація патріотичного виховання молоді на прикладах подвигів старшого покоління в роки Великої Вітчизняної війни через залучення до шедеврів вітчизняного кінематографа.

Головними завданнями Акції було:

- формування у вихованців патріотичних почуттів засобами кіномистецтва;
- увічнення бойових подвигів захисників Батьківщини та самовідданої праці робітників тилу в роки війни;
- збереження історичної пам'яті українського народу,
- недопущення фальсифікації історії;
- сприяння духовної єдності поколінь.

Усі загальноосвітні навчальні заклади міста виявили бажання щодо участі в Акції і подали відповідні заявки. Серед заявлених кінострічок, які були переглянуті в дитячих колективах, фільм Михайла Калатозова «Летят журавли», фільм Леоніда Бикова «В бой идут одни «старики», фільм Віктора Трегубовича «На войне как на войне», фільм Юрія Озерова «Битва за Берлин».

З відгуку Олександра Захаренка, учня 21 групи ліцею:

Фільм «В бой идут одни «старики» я подивився вперше. Він присвячений перемозі Радянського Союзу над фашистською Німеччиною.

У цьому фільмі розповідається про бойові будні радянських льотчиків-випробувачів. Молоді хлопці, які щойно прибули з військового училища («взлет - посадка, ускоренный вьшуск»), не мають такого досвіду, як старші офіцери, але через зовсім невеликий проміжок часу і вони перетворюються з «жовторотиків» на «старих». Їм доведеться приймати бій на

себе... Звісно, це нелегка справа - знищувати ворога на всіх фронтах, але на те вони й чоловіки, щоб захищати свою Батьківщину.

Особливо мені сподобався тонкий гумор, яким наділені майже всі герої картини. Чого варті лише вислови головного героя - капітана Титаренка, якого прозвали Маестро за його любов до музики. Мені найбільше запам'ятались такі: «Макарыч, приймай апарат, махнул не глядя...», «Будь ласка - пожалуйста по-українски...», «Все приходяще, а музыка вечна...».

А ще я звернув увагу, з якою любов'ю ставляться бійці до собачки, «якого Люба так ховала, що він і гавкати не вміє». Мабуть, режисер фільму (а це, до речі, Леонід Биков - виконавець головної ролі) хотів показати своєю картиною, що війна - це не лише бойові вильоти, а ще й любов, дружба, музика - все те, що є вічним.

Мені здається, цей фільм мають переглянути всі діти й підлітки, адже моє покоління так мало знає про війну...

З відгуку Сверкунової Ірини, учениці 21 групи ліцею:

Фільм «В бой идут одни «старики» - один із моїх улюблених. Його герої - льотчики другої ескадрильї - це молоді хлопці, випускники льотних училищ, які вже здійснили багато бойових вильотів і тому вважаються «старими». Це незвичайна ескадрилья - вона співуча, музикальна.

Командир Титаренко, Маестро, - справжній герой-льотчик, мудрий наставник. Його зіграв талановитий актор і великий патріот Леонід Федорович Биков. Він також є режисером фільму і одним із його сценаристів.

Закоханий у небо, Леонід Биков у цій картині здійснив свою юнацьку мрію. Маестро розпитує молодих льотчиків, що вони бачили під час першого вильоту. Не отримавши бажаної відповіді, він сам починає розказувати, що в Україні «повітря - інше, небо - блакитніше, трава - зеленіша». За кожний збитий ворожий літак капітан отримує нагороду - його вірний механік Макарович малює зірочку на боках літака. І вже їх там аж два ряди!

Пісня, музика підтримували бойовий дух молодих льотчиків, а ще, як наказ, «Будем жить!»

Багато хто не повернувся з бойових завдань. Загинули Маша і Зоя, Смуглянка, Ромео, капітан Скворцов. Але пам'ять про них через усе своє життя пронесуть їх бойові побратими.

Фільм викликає у мене велику гордість за наш народ, який зміг здолати ворога, та вдячність усім, хто захистив світ від страшного лиха.

Павленко Альона, учениця 21 групи ліцею, так написала після перегляду фільму:

Війна, війна! І знов криваві ріки!

І грім гармат, і шаблі дзвін.

Могили, сироти, каліки

І сум покинутих руїн...

Олександр Олесь

Війна... Це слово не залишає байдужим нікого: ні дітей, ні дорослих, ні старих. Воно приносить із собою в кожний дім страх, смерть, смуток, невпевненість у завтрашньому дні, адже на війну відправляли чоловіків і не знали, чи повернуться вони. Та не тільки чоловіки викликали вогонь на себе. Матері, сестри, дружини вже не прями й вишивали, а бралися за зброю та йшли на фронт, щоб захистити рідну землю, щоб у їх дітей було майбутнє.

У фільмі «В бой идут одни «старики», який ми всі групою переглянули на годині спілкування, розповідається про бойові будні гвардійського винищувального полку в часи Великої Вітчизняної війни. Дія відбувається в Україні, яку вже радянські війська почали визволяти від ворога. Головний герой картини - капітан Титаренко, на прізвище Маестро. Це командир другої ескадрильї, вправний боєць, вірний товариш. Він допомагає «жовторотикам» оволодіти навичками, що знадобляться в бою, а також своєму бойовому товаришу - Скворцову, який під час одного з боїв психологічно «зламався» і вже подумував писати рапорт з проханням перевести його в піхоту.

Особливо зворушливими є епізоди фільму, пов'язані із зародженням почуття між Машею та Ромео (так називали закоханого лейтенанта). Мені дуже жаль, що обоє вони загинули...

Мені дуже сподобався сюжет фільму, а гра акторів - просто неперевершена. Я чула, що за незалежним опитуванням фільм увійшов до 100 кращих російських фільмів. Сподіваюся, що й наступні покоління із задоволенням переглядатимуть цю картину і робитимуть висновок, що вічне на цій Землі - це Любов, Дружба, Мистецтво, Вітчизна.

Малюнки учнів 21 групи ліцею (зліва направо) Карплюка Ігора, Власкової Юлії, Вольницької Олександри